

Prawa pracownicze (54). Specjalny urlop wychowawczy

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 25, luty 2017 18:13

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 4005

Jeżeli z powodu stanu zdrowia potwierdzonego orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności dziecko wymaga osobistej opieki pracownika, to pracownik może skorzystać z dodatkowego urlopu wychowawczego.

To tzw. specjalny urlop wychowawczy, który może być udzielony w wymiarze do 36 miesięcy, a wykorzystany do ukończenia przez dziecko 18 lat. Mówi o tym art. 186 § 3 kodeksu pracy.

Urlop ten udzielany jest niezależnie od zwykłego urlopu wychowawczego i niezależnie od tego, czy ten zwykły urlop wychowawczy został wykorzystany.

- Oznacza to, że rodzicom (opiekunom) dziecka niepełnosprawnego przysługują dwa rodzaje urlopów wychowawczych, z których jeden powinni wykorzystać przed upływem roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia, a do skorzystania z drugiego mają prawo aż do ukończenia przez dziecko lat 18 – wyjaśnia Mirosław Włodarczyk w Baran Krzysztof W. (red.), Kodeks pracy. Komentarz, wyd. III, opublikowano: WK 2016.

- Z normy art. 186 § 3 k.p. wynika słuszne założenie, że niepełnosprawność dziecka może powstać w różnym okresie jego życia, a skorzystać z owego specjalnego urlopu można nawet, jeśli rodzice lub opiekunowie nie korzystali z urlopu zdefiniowanego w § 1. Prawo skorzystania z owego urlopu specjalnego posiadają również rodzice lub opiekunowie, którzy przyjęli na wychowanie dziecko niepełnosprawne, nawet po upływie roku kalendarzowego, w którym dziecko ukończyło 6 lat, i którzy prawa do zwykłego urlopu wychowawczego nie nabyli i już nie nabędą – dodaje.

Przy udzielaniu owego specjalnego urlopu stosować należy takie same zasady, jak przy udzielaniu urlopu zwykłego. Pisaliśmy o nich [TUTAJ](#).

- Po ukończeniu przez dziecko niepełnosprawne 18 lat prawo do tego rodzaju urlopu wychowawczego wygasa – przypomina Mirosław Włodarczyk.

Niepełnosprawność dziecka musi być potwierdzona stosownym orzeczeniem. Jak czytamy w odpowiedzi wiceministra pracy i polityki społecznej z 1 października 2012 r. na interpelację poselską nr 8451: *orzekanie o niepełnosprawności ma charakter kompleksowy. Wystąpienie tylko jednego z elementów, np. naruszenia sprawności organizmu (potocznie utożsamianego z chorobą), nie musi zatem oznaczać, że mamy do czynienia z niepełnosprawnością. Natomiast intensywność tego czynnika nie wpływa bezpośrednio na ustaloną niepełnosprawność, jeżeli w następstwie jego występowania nie dochodzi do istotnych ograniczeń w sferze społecznej lub zawodowej. Reasumując, orzekanie o niepełnosprawności nie jest oceną stanu zdrowia osoby orzekanej, ale oceną ograniczeń w możliwości jej funkcjonowania w życiu społecznym i zawodowym będących następstwem naruszenia sprawności organizmu.*